

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر استفاده از شیشه بر زیبایی جداره های خارجی بناهای معماری اسلامی در دوران معاصر

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات نوین مهندسی عمران، معماری، شهرسازی و محیط زیست در قرن ۲۱ (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۹

نویسنده:

الناز شیرزادی - دانشجوی کارشناسی معماری موسسه آموزش عالی عمران Z توسعه

خلاصه مقاله:

مساله ای که دانستن آن در مورد استفاده از شیشه، خالی از لطف نیست، ارزش بالای آن به عنوان ماده ایگران بها بوده است. در زمان های قدیم شیشه در خانه ی هرکسی یافت نمیشد و افراد برای ساخت در و پنجره ی خانه ی خود، نمی توانستند از شیشه استفاده کنند. حال می خواهیم تاریخچه ی استفاده از شیشه در معماری را، به صورت خلاصه بررسی کنیم و ارزش و جایگاه آن را در هر دوره ی تاریخی، مورد مطالعه قرار دهیم. تاریخچه معماری ایرانی مربوط به هزاره هفتم قبل از میلاد است که در قیاس با سایر کشورهای جهان از اهمیت شایانی برخوردار است که معماران از هنرهایی چون: موزاییک کاری، نگارگری، فلزکاری، گچ بری و هنر شیشه گری که در این مقاله به آن پرداخته ایم بهره می جستند. شیشه ماده ای است که از سیلیستشکیل شده است که از ۳۰۰ سال قبل از میلاد رواج داشته و در سال (۱۵۵۰ معادل دوران تیموری) از فرنگبه ایران وارد شد که در ساخت گنبد خانه های حمام های سنتی و به عنوان عناصر تجملاتی به صورت شیشه های رنگی در پنجره های ارسی و به صورت آینه کاری کاخ های سلطنتی و اماکن مذهبی مانند مساجد و حریم های امامزادگان استفاده می شد. هدف از این نوشتار بررسی ساختار شیمیایی، ارزش، کاربرد، تاریخچه و جایگاه عنصر شیشه در معماری ایرانی- اسلامی که به طرز هنرمندانه ای در تزئینات داخل و خارج بناها استفاده شده که نمونه های بارز آن در ایران شامل آستانه حضرت عبدالعظیم، کاخ گلستان، آستان قدس رضوی، کاخ چهلستون و عمارت مسعودیه می باشد.

کلمات کلیدی:

تاریخ معماری، شیشه، سبک شیشه بری، جایگاه، عنصر شیشه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1258801>

